

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Distanční výuka cizích jazyků se zaměřením na ruský jazyk

Autorka práce: Veronika Kohoutková, Učitelství pro 2. stupeň ZŠ – ruský jazyk

Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Půža, Ph.D.

Veronika Kohoutková si za cíl své práce stanovila analyzovat distanční vzdělávání, jeho metody, a dále navrhnout výukové materiály, které by byly využitelné při distanční výuce. Ve vlastní práci se pak zaměřila především na distanční vzdělávání v době pandemie v letech 2020 – 2022. Velký rozsah diplomové práce, pečlivé formální zpracování vlastního textu i příloh svědčí o tom, že jí autorka věnovala mnoho času i značné úsilí. Bohužel práce zároveň působí v některých částech dojmem bezradnosti, tematické nejasnosti a z nich pak vyplývající povrchnosti.

První část práce, věnovaná historii distančního vzdělávání, je velmi stručná, zaměřená především na historii americkou, což je dáno využitými zdroji. Zajímavé by bylo doplnit ji o konkrétní příklady distančního jazykového vzdělávání, ať už v době minulé nebo v současnosti, ve světovém kontextu nebo v ČSSR a ČR. Na mysli mám například jazykové vzdělávání spojené s migrací, ale také různé formy distančních jazykových kurzů určených veřejnosti, které byly velmi populární v 70. i následujících letech minulého století. O toto doplnění by se autorka měla pokusit při obhajobě, aby bylo zřejmé, že plně chápe rozdíl mezi pojmy distanční výuka a online výuka.

Nejrozsáhlejší část práce je věnována dotazníku, jímž autorka zkoumala zkušenost vyučujících cizích jazyků s distanční výukou. Podrobně popisuje východiska výzkumu, tvorbu dotazníku a distribuci a obšírně se věnuje jeho vyhodnocení. V práci je zařazeno 42 grafů, které vizualizují výsledky výzkumu a které autorka dále komentuje. Její komentáře jsou někdy pouhým shrnutím údajů, patrných ze samotných grafů, někdy je rozšiřují o další doplňující komentáře, které respondenti měli možnost uvádět v otevřených otázkách. Veronika Kohoutková zpracovala úctyhodných 917 dotazníků.

Ve třetí části práce autorka představila didaktickou pomůcku, kterou vytvořila s využitím edukační herní platformy Classcraft a o níž uvádí, že ji lze využít během distanční i prezenční výuky. V práci ale postrádám konkrétní návod na práci s touto pomůckou a navrhuji

proto, aby některé z možných způsobů jejího zařazení do výuky autorka prezentovala při obhajobě.

Jazyková úroveň práce je dobrá, i když bohužel negativně poznamenaná repetitivností a v některých pasážích sklonem k opakování frází, které nic nesdělují a text zbytečně rozměňují. V textu bohužel zůstaly i gramatické a stylistické chyby.

Další otázky k obhajobě:

V části věnované shrnutí hypotéz (str. 95) je uvedeno, u hypotézy 7, že „distanční výuka cizích jazyků může být náročnější na ústní komunikaci a interakci mezi studenty a učitelem.“ Na str. 89 se uvádí, že díky větší znalosti technologií „je nyní v prezenční výuce využívána větší interaktivita a častější zapojování on-line nástrojů do výuky.“ Jedná se o rozpor, nebo jsou pojmy interakce – interaktivita protikladné? Co má autorka na mysli pod pojmem „interaktivita v prezenční výuce“? A je vhodné označovat interaktivitu adjektivem „větší“? V závěru práce autorka uvádí, že distanční výuka je podle jejího názoru „významným krokem v přizpůsobování se moderním technologiím a novým podmínkám“. Protože znám Veroniku Kohoutkovou jako velice přemýšlivou studentku ráda bych, aby se nad touto formulací znovu zamyslela, pokusila se přijít na to, čím může být problematická, a případně ji zkusila upravit.

Na diplomové práci Veroniky Kohoutkové oceňuji nejen její rozsah, z textu vyplývající autorčin zájem o zvolené téma a pečlivost při jeho zpracování, ale především zaujetí pro učitelskou profesi i zvolený obor. Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení:

V Hradci Králové, 15. 5. 2023

Mgr. Jana Kostincová, Ph.D.